

PRÍBEH O TOM, AKO SA Z HÁMROŠA LESNÝ ŠKRIATOK STAL

Milé deti,

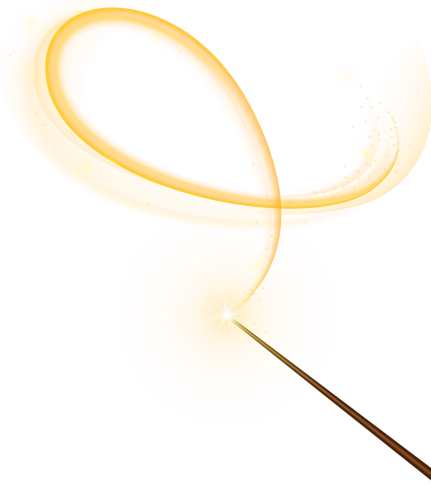

a viete vy o tom, že na našej planéte Zem existuje
miesto, kde aj zvieratká vedia rozprávať?

A keby len rozprávať ale oni vedia dokonca aj
čarovať Fakt.

Takto jedného dňa naša hrdinka žabka Stefi
začarovala chlapca menom Hámroš na lesného
škriatka a to len a len preto, že sa k prírode vôbec
ale vôbec nesprával pekne.

Ale pekne po poriadku.

Chlapček menom Hámroš sa narodil jedného krásneho dňa v rodine istého drevorubača.

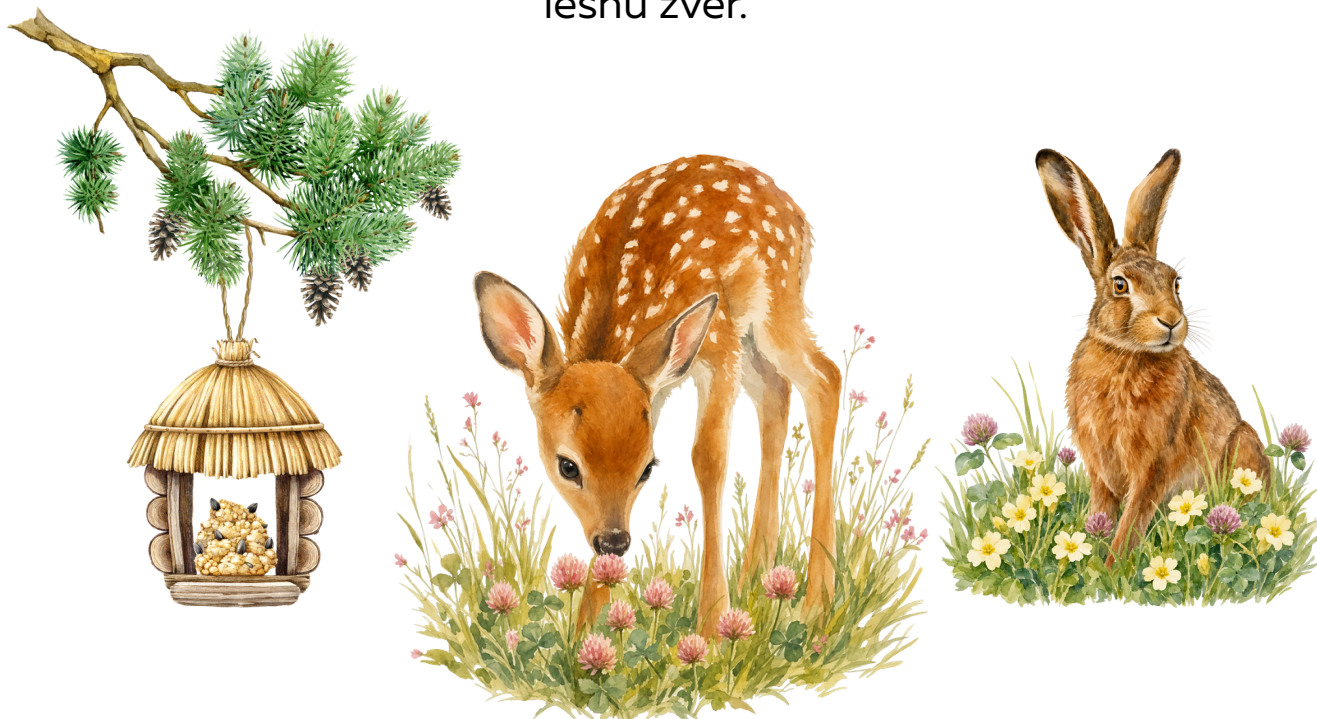
Ocko mu snád' celý život kacal staré stromy a po bystrom potôčiku drevo z nich spúšťal dolu do doliny, kde z nich šikovní majstri stolári vyrábali krásny nábytok.

Jeho mamka, veterinárka, zase rozumela zvieratkám ako nik a pod jej čarovnými rukami sa vyliečilo takmer každé jedno choré zvieraťko a každé jedno si pritom ctí. Dokonca ani toho najmenšieho chrobáčka pristúpiť nedovolila.

A to sa teda nášmu hrdinovi Hrámošovi vôbec ale vôbec nepáčilo. Život na dedine ho nudil.

Nechcel sa starať o mamkine choré zvieratkách a už vôbec sa mu nechcelo chodiť s ockom po lese a kŕmiť lesnú zver.

Nechcel im stavať kŕmidlá, či s babičkou bylinkárkou zbierať tie jej liečivé bylinky na všelijaké hojivé mastičky a sladučké sirupy, ktoré pomáhali ľuďom proti neduhom a rôznym chorobám.

Funded by
the European Union

Financované Európskou úniou. Vyjadrené názory a postoje sú názormi a vyhláseniami autorov a nemusia nevyhnutne odrážať názory a stanoviská Európskej únie alebo SAAIC. Európska únia ani organizácia udeľujúca grant za ne nepreberajú žiadnu zodpovednosť.

Ani len zamak sa mu nepáčilo počúvať dedka,
veľaváženého baníka o tajupnej hrudi zeme, čo ukrýva
bájne poklady Matky prírody. A už vôbec sa nechcel
rozprávať o jeho včelách, ako opelujú každý jeden
kvietok, aby sme my ľudia mali med, či o lesných
zvieratkách, ktoré musíme v zime prikrmovať, aby nám
prežili až do teplej jari.

Funded by
the European Union

Financované Európskou úniou. Vyjadrené názory a postoje sú názormi a vyhláseniami autorov a nemusia nevyhnutne odrážať názory a stanoviská Európskej únie alebo SAAIC. Európska únia ani organizácia udeľujúca grant za ne nepreberajú žiadnu zodpovednosť.

Babička ho neraz volala na zber jarných
bylín na hámorské stráne, dedko ho nie raz
volal na hubársku prechádzku lesmi
Kľakovskej doliny, všetko márne.

Náš hrdina Hámroš sa o tradície svojej
rodiny, či o ich milovanú prírodu vôbec ale
vôbec nezaujímal.

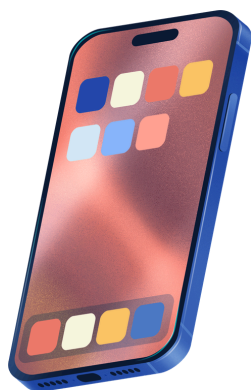
Náš hrdina Hámroš chcel úplne iný život.

Funded by
the European Union

Financované Európskou úniou. Vyjadrené názory a postoje sú názormi a vyhláseniami autorov a nemusia nevyhnutne odrážať názory a stanoviská Európskej únie alebo SAAIC. Európska únia ani organizácia udeľujúca grant za ne nepreberajú žiadnu zodpovednosť.

Hámroš chcel nový tablet, hrať si najnovšie hry na playstation, mať najnovšiu verziu mobilu, chodiť do školy v nejakom lepšom aute než v ockovej starej bielej fiatke. Obliekať sa do tých najvychytenejších značiek a obúvať sa do Addidasiek. V lete sa voziť na tom najšpičkovejšom bicykli, aký by mu len všetci kamoši v škole závideli a v zime sa lyžovať na všetkých tých špičkových svahoch a zjazdovkách všade navôkol.

Žiaľ, jeho rodičia pre to pochopenie nemali.
Zúfalo sa mu snažili vysvetliť, že tento jeho vytúžený život
pomaličky ale isto zabíja vari to najkrajšie, čo na tomto
svete máme – a to prírodu samotnú.

Ved' keď niečo stále kupujeme, niekto to musí aj vyrobiť,
odviezť, zabaliť. A keď už náš vytúžený nákup
konečne príde, obal, do ktorého je zabalený, jednoducho
vyhodíme a ani trochu sa nestaráme, ako si s ním príroda
poradí, lenže toto náš Hámroš vôbec nepochopil.

Funded by
the European Union

Financované Európskou úniou. Vyjadrené názory a postoje sú názormi a vyhláseniami autorov a nemusia nevyhnutne odrážať názory a stanoviská Európskej únie alebo SAAIC. Európska únia ani organizácia udeľujúca grant za ne nepreberajú žiadnu zodpovednosť.

Bolo mu tak tri päť, že lesy, hory, ba aj tie vzdialené oceány sú haldami odpadu doslova zahltené a sám odhadzoval odpadky, kde len mohol. Raz pohodil plastovú fľašu ku kmeňu vysokých stromov, inokedy sa balíček jeho obľúbených keksíkov zachytil o akýsi krík.

Dokonca ani tá vysokánska tráva na hámorsvkých stráňach ho neodradila a neraz tam skončila kabrička od džúsu bez čo i len mihnutia oka.

Funded by
the European Union

Financované Európskou úniou. Vyjadrené názory a postoje sú názormi a vyhláseniami autorov a nemusia nevyhnutne odrážať názory a stanoviská Európskej únie alebo SAAIC. Európska únia ani organizácia udeľujúca grant za ne nepreberajú žiadnu zodpovednosť.

Nepomohol ba ani ten príbeh, čo mu jedného dňa
rozprávala babička. Vraj v ich krásnej doline nie je
čarokrásna príroda, ale zvieratká v nej dokonca vedia i
čarovať

Podľa pradávnej legendy tu kedysi dávno žili lesní
škriatkovia. Zrodili sa zo samotnej železitej pôdy, čo máme i
dnes pod nohami, plúca ich naplňal kyslík z okolitých
hrabových lesov a nosy im zavše šteklika vôňa lúčnych
kvietkov. Na sviežosť tunajšieho potôčika nedali dopustiť a
naše krásne hory, ktoré sú všade vôkol nás, si zamilovali až
tak, že tunajším zvieratkám dali čarovnú moc, len aby našu
prírodu mohli sami ochraňovať

Dokonca aj pred nami ľuďmi.

Funded by
the European Union

Financované Európskou úniou. Vyjadrené názory a postoje sú názormi a vyhláseniami autorov a nemusia nevyhnutne odrážať názory a stanoviská Európskej únie alebo SAAIC. Európska únia ani organizácia udeľujúca grant za ne nepreberajú žiadnu zodpovednosť.

„A tak zvierací obyvatelia našich lesov, či lúk majú silu
meniť aj nás, ľudí, ak sa im zdá, že okolitú prírodu tým či
oným spôsobom nejako zraňujú,“ povzdychla si
napokon babička, no s Hámrošom to ani len nepohlo.
Len čo sa veľmi veľa nasmial, keď ten prastarý príbeh z
babičkiných úst počúval.
„Blafuješ, babi,“ rozčúlene vyhrkol, keď ho to už pomaly
ale isto prestávalo baviť
„nie je predsa možné, aby nejaké hlúpe lesné zvieratá
menili ľudí. To sú len hlúpe rozprávky
pre malé deti a ja už žiadne malé decko nie som, tak ma
už láskavo toľko nebalamuť“ riekol
a vybehol z chalúčky skôr, než sa mohla stará
bylinkárka nazdať

Zlostný Hámroš si odbalil žuvačku, obal od zúrivosti hodil do
neďalekého potoka a vybral sa po cestičke. Vykašľať sa na
stromy i potoky, príroda je aj tak len jedna veľká nuda!

Čo tam po nejakých odpadkoch? Tarániny. Prečo by práve
mňa malo zaujímať, či si s nimi
príroda poradí alebo nie? Nech sa len trápi, keď je taká
vševediaca, ako všetci hovoria. Ja si
predsa môžem robiť, čo ja chcem, no nie?

- Kvaki kvak, - ozve sa zrazu z neďalekého potôčika, no nášho
milého Hámroša to z miery nevyvedie ani omylom. Iba čo ho
znechutí ešte viac.

A zvieratá? Čo s nimi? Nič nehovoria, ani s nimi žiadna sranda
nie je. Len sa neustále motajú popod nohy a človek musí dávať
dobrý pozor, aby ich nedajbože nepristúpil. A ešte
aby sa triasol ani taká osika, že môžu dačo jesť z odpadu,
ktorý vyhodí. Veď toto predsa žiadna sloboda nie je. Toto je
hotové väzenie, kde toto nemôžeš, hento nemôžeš.

- Kvaki kvak, - ozýva sa čoraz hlasnejšie a Hámroš už
nenápadne proti svojej vôli dvíha hlávku. Kto tu to kváka,
pomyslí si mrzuto, človek aby tu nemal ani len chvíľočku
pokoja.

- To som predsa ja - z Kľakovského potoka na breh vyskočila
malá zelená žabka a zvučne zakvákala
- Ahoj Hámroš, rada ťa spoznávam.

„Ty... ty rozprávaš?“ takmer neveriacky preglgne chlapec, „a čítaš aj myšlienky?“

- Jasňačka – prehodí žabka a odskočí si až k jeho nohám – To sa budeš ešte čudovať, čo všetko dokážem.

„Dokážeš?“ zajachce a rázom pokrúti hlavou, „kto si?“

-Som Stefi, žabka z Klakovského potôčika, ktorá Ťa už hodnú chvíľu aj so svojimi ďalšími zvieracími kamarátmi veľmi pozorne sleduje.

A musím povedať, že nám obyvateľom tunajšieho lesa sa proste nepáči ako zmýšľaš a že si vôkol seba nevážiš vôbec nič. Príroda z Teba veruže nemá ani len zamak radosti a ja už teda vôbec nie – zagáni naňho žabka Stefi a maličkou labkou si pošúcha drobnú zelenú hlavičku.

– Ešte aj teraz ma bolí hlava od toho hnusného obalu, čo si len pred malou chvíľku hodil do nášho krásneho potôčika a ktorý ma trafil rovno medzi moje zelené ušká.

Ach zase tie taraniny o tom, čo sa smie a čo nie, povzdychne si Hámroš namosúrene, otočí sa o stoosemdesiat stupňov a od zlosti kopne do kameňa, ktorý sa mu akosi priplietol pomedzi nohy. „Ved' akoby malý, celkom maličký obal od žuvačiek mohol ublížiť nejakej malej žabe?

Funded by
the European Union

Financované Európskou úniou. Vyjadrené názory a postoje sú názormi a vyhláseniami autorov a nemusia nevyhnutne odrážať názory a stanoviská Európskej únie alebo SAAIC. Európska únia ani organizácia udeľujúca grant za ne nepreberajú žiadnu zodpovednosť.

- To by si sa čudoval, milý Hámroš – zakvákala žabka
Stefi, silno dupne malou
zelenou nožičkou a z chlapčeka, ktorý sa doteraz
prírode a všetkému v nej len a len smial
a nič nebral vážne, je zrazu malý zelený škriatok.

- Čo to? – čuduje sa, keď zrazu má namiesto rúk len
labky pokryté huňatou
srstťou.
– Čo to má byť? Čo to mám s rukami? A kde mám svoje
celkom novučičké botasky, –
sklamane hľadá na svoje zelené škriatkovské laby, ktoré
mu ako lusknutím prsta vyrástli namiesto nôh.

Vtedy sa naňho žabka Stefi usmiala a skôr než si
Hámroš stihne pretrieť oči, či sa mu
to náhodou len nesníva, prehovorí:

- Vitaj v prírode, milý škriatok Hámroš. Oddnes si aj
ty obyvateľom nášho Pekného
lesa. Schuti sa zasmiala.
- Už aj ty budeš rozumieť reči zvierat, budeš s nimi
bývať v lese a keď Ťa prídu pozrieť tvoji kamaráti –
detičky, jednoducho prídeš za nimi sem k Humnu a
porozprávaš nielen o svojich zážitkoch lesného
škriatka, ale aj ako to v takej prírode vlastne
funguje.

To bude tvoj trest za tvoju pýchu, milý Hámroško,
trest a dar v jednom.

Funded by
the European Union

Financované Európskou úniou. Vyjadrené názory a postoje sú názormi a vyhláseniami autorov a nemusia nevyhnutne odrážať názory a stanoviská Európskej únie alebo SAAIC. Európska únia ani organizácia udeľujúca grant za ne nepreberajú žiadnu zodpovednosť.